



## Påskedagen 2021- Asbjørn Hjorthaug

Tekster: Salme 118:15-29; Hos 6:1-3; 1. Kor 5: 7-8, Mark 16: 1-8

Nåde og fred være med dere fra Gud vår Far og Herren Jesus Kristus.

La oss be: *Takk, du store seierherre, takk, du livets himmelhelt, som ei døden kunne sperre i det helvedsmørke telt! Takk fordi at opp du stod og fikk døden under fot! Ingen tunge kan den glede med tilbørlig lovsang kvede. Takk for all din fødsels glede, takk for alt ditt guddomsord, takk for dåpens hellig væte, takk for nåden på ditt bord! Takk for dødens bitre ve, takk for din oppstandelse, takk for him'len du har inne, der skal jeg deg se og finne. Amen*

For en kontrast - natt vendes til dag, langfredag til påskedagen. Oppstandelsen er selve finalen i alle evangeliene. JESUS FRA NASARET, DEN KORSEFESTEDE. HAN ER OPPSTANDEN.

Frykt og bekymring preger alle i kretsen rundt Jesus. Helt til øynene deres åpnes, og de ser det de ikke før har sett og forstått. Nå åpenbares for dem hva løftene i Skriften virkelig inneholder og som Jesus gang etter gang har fortalt dem. Disiplene og de nærmeste var bekymret, ja rett fram redde for det som hadde skjedd og hva som ville skje. Fornuften hadde fullstendig tatt over for troen, glemt var mye av det Jesus hadde lært dem. Nå var Jesus drept og lagt i graven, ville hans tilhengere bli de neste?

Vi leser om at kvinnene Maria Magdalena og Maria, Jakobs mor og Salome var på vei til graven med velluktende oljer for å salve Jesus der han var lagt i graven. Slik var tradisjonen. De kom fram i det solen stod opp og sendte ut sine stråler. Deres bekymring handlet om hvordan de skulle få bort steinen fra graven. Men denne bekymringen kunne de spart seg. Forskrekket ser de at steinen alt var veltet fra, men de går likevel inn for å gjøre det de hadde planlagt. Da de får se en ung mann kledd i en hvit lang kjortel sittende ved graven på høyre side, blir de virkelig redde. Men de hadde ingen grunn til å være redde, for den unge mannen var en engel som taler til dem: *«Vær ikke forferdet! Dere leter etter Jesus fra Nasaret, den korsfestede. Han er stått opp, han er ikke her. Se, der er stedet hvor de la ham!»*

De kunne ha spart seg alle bekymringene. Jesus hadde stått opp fra de døde og fra graven akkurat slik han hadde sagt. Han skulle dø på korset og så stå opp igjen av graven etter tre dager.

Men alt dette var glemt.

Den Hellige Ånds oppgave var å befestе troen på den oppstandne, hos kvinnene og disiplene. Ja, for oss alle. Vi ser det igjen og igjen hvordan det bevitnes at Jesus var oppstått av graven. I 1. Kor 15 er Den Hellige Ånd gjennom Paulus nøye med å dokumentere og oppsummere oppstandelsens under. Han viser til alle som var vitne til dette. *«For først og fremst overga jeg til dere det jeg selv har tatt imot, at Kristus døde for våre synder etter skriftene, at han ble begravet, at han sto opp den tredje dagen etter skriftene,»*. Dette er hva saken handler om. Hele Skriften eller Det gamle testamentet som var Paulus bibel, vitner om at Kristus døde for våre synder, at han ble begravet og at han stod opp etter tre dager. Dette er forutsagt, og det blir oppfylt i og med at det var det som skjedde. Her er mange tidsvitner, Kefas eller Peter og de 12 apostlene, siden mer enn 500 trossøsken på engang, alle fikk møte den oppstandne Kristus. Så Jakob og igjen apostlene og til sist Paulus selv utenfor Damaskus. Paulus understreker videre at Kristi oppstandelse er helt grunnleggende for den kristne tro og kirke. *«Men når det blir forkynt at Kristus er stått opp fra de døde, hvordan kan noen blant dere da si at det ikke finnes noen oppstandelse fra de døde? For hvis de døde ikke står opp, er heller ikke Kristus stått opp. Men er ikke Kristus stått opp, da er vårt budskap tomt, og deres tro er også tom. Da står vi som falske vitner om Gud. For da har vi vitnet imot Gud når vi sier at han har oppreist Kristus, noe han ikke har gjort hvis døde ikke står opp. For hvis døde ikke står opp, er jo heller ikke Kristus stått opp. Men hvis Kristus ikke er stått opp, da er deres tro uten mening, og dere er fremdeles i deres synder. Da er også de fortapt som har sovnet inn i Kristus. Hvis vårt håp til Kristus gjelder bare for dette livet, er vi de ynkeligste av alle mennesker. Men nå er jo Kristus stått opp fra de døde, som førstegrøden av dem som er sovnet inn. Fordi døden kom ved et menneske, er også de dødes oppstandelse kommet ved et menneske. For slik alle dør på grunn av Adam, skal alle få liv ved Kristus.»* Vår kristne tro står og faller med Kristi oppstandelse fra de døde. Alle mennesker har falt fra Gud i og med Adams syndefall. Men Kristi oppstandelse er et vitnesbyrd om at synden er beseiret og at vi en gang skal få oppstå fra graven og gå inn i Guds herlighet. Om det ikke er sant at Kristus stod opp, er evangeliet ikke lenger noe evangelium til syndere, det er tomt for innhold og da er vi som Paulus utrykker det, falske predikanter. For da er troen uten mening og vi er fortsatt under våre synder og under dommen. Men nå har Kristus stått opp fra de døde. Dermed skal vi alle som tror på ham få følge etter og oppstå til det evige livet.

For Jesus var det nå viktig å bruke god tid på å forklare og bevitne at han var oppstanden. De første han tok seg av var kvinnene. Videre i Markus evangeliet får vi høre om at Jesus viste seg for Maria Magdalena og i Joh. 20 får vi høre om hvordan det skjedde. Maria Magdalena møter en mann ute i hagen som hun trodde var gartneren. Maria gråter, og Jesus spør: Hvorfor gråter du? Maria svarer: «*De har tatt min Herre bort og jeg vet ikke hvor de har lagt ham*». Da sier Jesus: "Maria" og hun kjenner ham igjen. Hun springer av sted sammen med de andre og forteller om det de har opplevd til disiplene. De har sett Herren. Jesus er oppstanden! Peter og Johannes løp så til graven og konstaterte at Jesus ikke er der. Graven var tom. Det står så fint om Johannes: «*Han så og trodde. Hittil hadde de ikke forstått Skriften om at Han skulle stå opp fra det døde*.» Den Hellige Ånd åpenbarte for Johannes hva evangeliet egentlig handlet om. Så viste Jesus seg for den ene etter den andre. Han viste seg for Peter, han som fornektet Jesus og sverget på at han ikke kjente ham, for Tomas tvileren, for Emmausvandrerne, for disiplene bak stengte dører osv.

Jesus omsorg omfatter alle. Han kunne ha møtt Peter, Tomas og de andre med harde domsord. De hadde fortjent det slik som de hadde oppført seg, men han møter dem med tilgivelse og avlønningssordene: *Fred være med dere – syndenes deres er tilgitt*. Uansett om du er en forneker som Peter, en forfølger som Paulus og en tviler som Tomas- kommer Jesus alltid til deg med tilgivelse og omsorg og kjærlighet. Enhver som bekjenner syndene sine, støter han aldri bort. Han har oppstandelseskraften som han kan vekke opp døde med, og som i dåpen gjør deg til et Guds barn. Han kan også reise deg opp og gi deg liv og håp uansett situasjonen du er i. Slik er kristenlivet kjære venn. Alt synes av og til tungt og vanskelig, mørkt og stengt. Men så er han der med frihetens evangelium. «*Han er oppstanden! Store bud! Min Gud er en forsonet Gud, min himmel er nå åpen ...*» «*Vær ikke forferdet! Dere søker Jesus fra Nasaret, den korsfestede. Han er oppstått, han er ikke her. Se, der er stedet hvor de la ham!*»

"*Den korsfestede*» er ikke her, han har oppstått. Den korsfestede det er han som på langfredag ropte ut «*Det er fullbrakt*». I tre dager har den forslåtte, blodige, livløse kroppen men gjennomspikrede føtter og hender og oppskåret side, ligget i graven. Det er denne personen det kunne sies følgende om i Gal 3,13: «*Forbannet er enhver som henger på et tre*.»

Gud hadde utøst all sin vrede over denne personen. «*Han ble gjort til synd for oss*» står det i 2.Kor 5,21. Ikke bare det at han bar våre synder, men han ble gjort til selve synden. Han ble dømt skyldig i alle synder. I denne person ble all vrede samlet, all forbannelse samlet, all dom samlet. Hvor enn forferdelig hele lidelseshistorien er om den uskyldige som ble plaget og dømt, så var det likevel nødvendig for at vi skulle gå fri. Vi er av naturen bastet og bundet til djevelen. Vi var ute av stand til å leve et liv etter Guds vilje og vi hadde ingen annen utgang enn helvete og den evige død. Så var det Gud selv gikk inn og tok straffen som var tiltenkt oss og døde for oss. Alle våre synder ble lagt på Guds offerlam og sonet for evig og alltid. Påskedagens evangelium er et fantastisk budskap til deg og meg. Her proklameres det at djevelen er beseiret, syndens regning er betalt for alle mennesker og at døden er overvunnet. Jesu oppstandelse vitner om at Jesu verk har lyktes fullt ut og at Gud dermed erklærer oss skyldfrie og rettferdige. Når vi tror dette så eier vi dette. Bibelen betegner dette som en skatt, som en livets krone, som en stor arv som vi har fått.

Da Jesus ropte **DET ER FULLBRAKT** på korset var oppdraget fullført og gjelden betalt. Påskemorgen med Jesu oppstandelse stadfester dette. «*Han avvæpnet maktene og myndighetene og stilte dem fram til spott og spe da han triumferte over dem på korset*.» Kol 2,15. Langfredagens tekster viser hvordan mennesker spotter og håner Jesus der han henger på korset. Alt synes tapt. Men virkeligheten var en helt annen. Jesus kjempet og vant. Han seiret over djevelen og synden. Klarer du å fatte dette, klarer du å gripe dette med dine sanser og ditt hjerte? Hvordan reagerer du? Jeg blir glad. All verdens bekymringer blir med ett så ubetydelige. Gjennom troen får vi erfare at Evangeliet er en Guds kraft til frelse. Tror du at påskemorgens glade budskap er for deg, så eier du alt hva dette innebærer. Tror du ikke at dette gjelder deg, må du belage deg på å ta ansvar for dine egne handlinger. Du må ta straffen for dine egne synder. Utgangen av denne dommen er gitt. Du går fortapt. Du er fortsatt underlagt døden, djevelen og synden- og får ikke nyte godt av Jesu oppstandelse. Engelens kunngjøring ved graven innebærer en kunngjøring om denne seieren: «*For han har fridd oss ut av mørkets makt og satt oss over i sin elskede Sønns rike*.» Kol 1,13 Denne kraften som vekket Jesus opp av døde den ble du gjenstand for i dåpen. Da ble vi døpt til hans død og oppstandelse. Da oppstod det av dåpens bad et nytt liv- slik Jesus stod opp av graven. Vi ble rykket ut av Satans hender, og han kan ikke skade oss. Vel kan vi oppleve tunge stunder der synden plager oss, der ondskaper får råde, der vi stilles inn for vår egen svakhet, inn for fristelser og fall, men da skal vi vite og trøste oss til at vi er like beskyttet mot Satans makt som vår oppstandene Herre og Frelser. Den triumferende Kristus er vår frelser og hans seier er vår seier. Det gjelder for Gud i alle livets situasjoner – enten det er mørkt som

natten og nederlagene står i kø eller du har lette og lyse dager. Djevelen kan ikke røre et hodehår hos oss uten tillatelse fra Gud selv. Og han har lovet å være med alle dager. Dette er påskedagens triumferende budskap til oss alle i dag.

Påskedagen viser oss også at vi nå er rettferdige for Gud. *«han som ble overgitt til døden for våre synder og oppreist for vi skulle bli rettferdige for Gud.» RMR 4,25.* Påskedagen lærer oss at Gud har kastet alle våre synder bak sin rygg. All synd er sonet. Oppstandelsen viser, sier Paulus, at hele verden er rettferdiggjort. Med det gjelder vel bare for de som tror? Ja, bare de som tror tilregnes denne rettferdigheten, men i utgangspunktet gjelder den for alle. Ingen kan på dommens dag komme og si at ens synd ikke var med på korset og at de ikke var med da Gud rettferdiggjorde oss i og med oppstandelsen. Men den som ikke tror og som avviser det Gud har gjort, den stilles til ansvar for sine egne gjerninger. Den dommen kan ingen gå fri. Men Gud være takk at ved troen så er jeg i Jesus Kristus et Guds barn, ren og rettferdig.

Til slutt må vi også nevne at Jesu oppstandelse gir et håp om en oppstandelse og et evig liv. Himmelen er åpnet. Oppstandelsen retter blikket imot himmelen dit vi selv en gang skal få komme. Når døden nærmer seg, blir døden en seier. *"Jeg er oppstandelsen og livet- Den som tror på meg skal leve om han enn dør."* Joh. 11,25. For den som tror er døden en seier. De som har gått foran oss har seiret. Dette blir vi minnet om i dag på påskedagen. Vi har ingenting å være redd for. Vi er i Guds hender. Han slipper oss ikke. Han tar vare på oss. Han har alt avgjort dagen og timen da vi skal få flytte etter. Vi skal ikke bli værende i graven. Sjelen går til Gud og er i himmelen inntil dagen kommer da alle skal oppstå på den ytterste dag, og vi får et nytt legeme som forenes med sjelen. *"Jeg tror - på de dødes oppstandelse og det evige liv"* Dette takket være påske morgen. Det er takket være Kristi oppstandelse at jeg har tro på at det finnes et evig liv etter døden.

Amen